

sos besterts fins: es dir, veureu la podridura, l'os-
túlticia y la vanitat, codejantse ab le mentida ben
vestida y engalanada.

Y questa mena de gent son las rodes que fan
caminar lo carro de la política espanyola, son l'en-
granaje, lo fil d' aranya estés desde l'més petit po-
ble fins al mateix Madrid pera que ningú pugui es-
capar de sas ben-teixides mallas, veus aquí un
altre pestilencia que corseca aquesta terra, un altre
plaga que mina l'Catalanisme, una mena de corch
que rosega las barras catalanas, un rovell que va
per desllustrar sa tradicional lluentor.

Hi há un refrà, y si no hi es, jo me l faig, que
diu: *digam qui t' aborreix y t' diré qui ets* la passió
política per una banda, lo caciquisme per altre, son
dels enemics més irreconciliables del catalanisme,
per quals motius sozament, encare que no n' hi ha-
gues d' altres, deurien férnos tan agrable y sim-
pàtic, fins lo punt de treballar ab tot dalé per aquell,
fins lo sacrifici.

JOAQUÍM VERGÉS RIERA.

(De *La Veu del Ampurdà*).

Quo vadis

L' incendi de Roma

Vermellejava tota la volta del cel. Aparegué de da-
rrera dels turons la lluna plena, com feta de bronze
cendent, y semblà que mirava ab esglay la ruïna de
la ciutat sobiranana. En lo fons del firmament fins ver-
mellejava les estrelles, més, al revés de las altres
nits, la terra era més clara que l cel. Roma, com una
 gegantina foguera, iluminava tota la Campanya. A la
 sanguinosa claror agafaven relleu los llanyans turons,
 las ciutats, las villas, los temples, los monuments, los
 aqüeducts baixant de totes las muntanyas veïnhes, y
 sota dels aqüeducts una multitut de gent s' hi havia
 refugiat y contemplava l' incendi.

Y lo terrible element s' enfurismava més cada ve-
gada. Era evident que mans criminals anavan alimen-
tantio, pung se l' veia esclarir continuament en nous
indrets, lluny del centre. Dels set turons hont seya
Roma lo foch s' escorria com enadas cap a las valls,
portantsen devorades les cases de cinch y sis pisos,
les barracás de fusta, los anfiteatres, los magatzems d'
oli, de gra, de llenya, de nous y de pinyons, menjar
de la població menuda, y los basars dels vestits que de
vegades, per la munificència del César, se repartian
entre els miserables apilats en los estrets carrerons de
la ciutat. Aquí lo foch, trobat bon combustible, bro-
tava sonidament y ab intensitat sempre creixent, i
rrers sencers.

La gent escampada fora de la població definia
aqueixos distints esclata pel color de las flamas. L'em-
penya del ayre feva volar en cert moments d' aquell
mar incandescents milers de nous y d' atmetles ences-
ses que semblaven aixems de lluhentes papallones
que reventaven enlayre y tornaven a caure escampant-
se pels camps dels voltants.

Tots idea de salvació semblava insensata. La con-
ternació creixia de minut en minut. Mentre la pobla-
ció fogia per tots los portals, los habitants de les vehi-
cles, pagesies y los pastors semi salvajes de la Cam-
panya, moguts per l' esperit de la rapinya, entravan
a milers en la ciutat.

Lo crit de *Roma mori*, may s' acabava; més ab ella
s' arrinava lo romà imperi y s' afliuixaven las cadenes
que tenian presa tot lo poble. Los esclaus y los aven-
turers, que cap profí ne treyan de la supremacia de
Roma y a qui n'ri revolució podia deslliurar de tots
los sufriments, prenian ara un aspecte amenaçador.
Començaven las violències y los robos. Semblava que
solament lo terrorífich espectacle continguts als mal-
contents, qual ira esclataria apena la ciutat quedés
reduïda a cendres. Centenars de milers d' esclaus
semblaven oblidar que, a més dels murs y dels tem-
ples, Roma téia sempre algunes desenes de legions,
preparadas per la primera senyal. Se retreya lo nom
de Spartaco, més no sortia cap Spartaco nou. Noves
monstruoses corrian de boca en boca. Deyan alguns
que Vulcanus, per ordre de Júpiter, era qui havia en-
cés lo foch; altres que Vesta volia venjarse de la
sacerdotisa Rubia. La gent que creya en això no s' cu-
daya de salvar la roba i invadís los temples per deman-
gracias als deus. Però los més estaven convensuts
de que l' ordre infame havia partit del César, al qual
fastigueraven les pasiferas emanacions de la Suburra.

D' altre cantó venian veus que Neron s' havia tor-
nat boig y havia dat ordres als pretoriens y als gladi-
dors de destruir al poble. Molts juraven per sos deus
que l' tal Neron havia fet engegar las feras de l'urs
gavials. Havien vist pels carrers lleons ab las malenes
encoses, elefants furiosos, búfals irritats que corrían
perseguint a les turbes. Al mateix temps en certis
indrets, los elefants, veient venir lo perill, havien
remptat los ferros que l' guardaven y fugien era del
foch, trebocantlo tot y sentho malbé com un horcas.
Milers de personas morian. Molts, perduts tots los

lliurs bauers y las personnes vulgunes, se tiraven desse-
perats al foch; altres morien ofegats. Al centre de la
ciutat, entre l' Capitoli y lo Quirinal per un cantó, y
lo Viminal y l' Esquili per altre, com igualment entre
l' Palati y lo Celi, hont se fixava lo nus de las vies, lo
foch esclatava alhora en diferents punts, y turbes sen-
cieres de fugitius, corrent cap als llochs immunes, to-
pavan sobretot contra un mur inflamat y misera-
blement morian.

L' horror y lo trastorn feyan perdre lo cap. Los
carrers, plens de trastos, no eran practicables en los
llochs estrets. Aquell que hagués buscat refugi en los
mercats, en la plassa hont devia erigir després Flavi
l' amfiteatre, arràn del temple de la Terra y del porxo
de Livi, y més arràn del temple de Juno Licina, entre
l' *Clious Virbius* y l' antic portal esquilí, se sentia
trasvalat pel mar de foch é irremissiblement perdut.
En alguns llochs respectats del incendi foren trobats
després centenars de cossons carbonisats, ab tot y que
la desventurats, aixecant las llosas, s' havien mitx fi-
cat a terra per reparar-se del foch. No hi havia una
sola família que no hagués perdut a algunes dels seus,
y a tot voltant dels murs, en tots los portals, en tots
los carrers s' alzava imponent lo planx de las donas
que cridavan als bevolguts del seu cor, morts o
perduts.

Als prechs s' hi ajuntaven las blasfemias. Los vells
extiensen los brasos al temple de Júpiter Deslliurador,
dihentli: «Si ets deslliurador, deslliura lo temple y la
ciutat». En fonda desesperació se girava la gent als
revellihs deus romans, convencuda de que a ells m'illor
que tots als altres pertocava la tutela de la ciutat. Més
los deus eran impotents y la turba amenaçava. Quan
per la *Via Annaria* aparagué un flotó de sacerdots
egipcis ab l' estatua d'Issis salvada del temple erigit
prop de la *Porta Coelimontana*, la multitut correngué al
seu encontre, s' apoderà del carro, la traginà fins a la
Porta Appia y la posà en lo temple de Lars, garrote-
jant als sacerdots d' aquest deu que gosaren resistir.
S' ohfan así y allà pregueres a Serapis, a Bel, a Jev-
á, los quals aquances, sortint dels barris de la Suburra
y del Trastiber, aixordaven ab los llurs gemechs
los suberbis. Més entre aquells gemechs hi havia, no
obstant, una ombra de triomf, y, mentre algunes ciu-
tadans s' unian al chor que exalzava el Senyor del
mon, altres irritats per l' invocació, s' esforçaven en
reprimirla. Per això, d'antò, homens en la flor de la
edad, donas y noys entonavan estranyes y solemnes
cants que ningú comprenia y en los quals sonaven ab
freqüència aquestes paraules: «Arriba lo judici en lo
dia de la ira!»

Una onada movible, inacabable, de poble voltava
la ciutat flamejant y prenja las formes d' una mar
tempesta. Més ni la precha hi valsa, ni las impre-
caucions, ni la canta. Lo desastre era inexorable com
lo fat. Prop del amfiteatre de Pompeu s' encengueren
los magatzems de cànem y de llis que servian pel Circh,
per l'Arena y per màquines diverses destinadas als es-
pectacles, y cremaren ensamps los edificis hont se
guardava en barrils le pega destinada a untar las cor-
das. Per llargs horars de carrera tota la part de la ciu-
tat d' enllà del Camp de Mart cremá ab una flama de
color entre groch y vermellós en la qual los atordits
espectadors, en mitx de la nit y en un travails final
de totes las coses, hi veyan la mateixa llum del dia.
Més la llum igual sanguinosa, ho inundava tot. Del
mar de foch ne sortien cap al cel immenses fonts de
flames. Grosses columnas s' enfilaven ab ondas y flochs
purpurins que el vent desfeya, transformantles en llis-
tas fils d' or que s' emportava lluny per la Campanya,
envers als monts Albans.

L' ayre de la nit era lluminós y trasparent. Lo Ti-
ber s' escorria com líquid metall. Y lo foch s' engran-
dis sempre, abrasava les muntanyes, s' escampava pels
plans, inundava las valls, s' enfurismava, cruixia,
roncava....

Lo duch, que havia assolert la *Via Eomentana*, es-
campat desde allí pel Vent per la *Via Lata* y cap al
Tiber, s' havia arrimat al Capitoli, allargat pel *Fo-
rum Boarium*, y, tot engolint lo que de sa primera
furia havia respectat, s' acostava al Palati.

Tigeli havia renit totas las esquadras de pre-
torians y advertit una pila de vegades al César que l'
incendi enava creixent y que l' espectacle era llavors
magnificch. Més Neron volia arribar de nit per millor
gosarne. S' aturá en los contorns d' *Aqua Albana* y
sots la guia del tràgich Aliters assajava entraient las
maneras, l' expressió del rostre, los gestos més ade-
cuats a la vista del foch, y calorosament escatia ab
ell, si, al dir les paraules «Oh tu, santa ciutat, que
semblaves més duradora que l' Idà», convenia als
abdós brassos ó si, tenint en la mà la citara, era me-
llor alsarne solament un. Qual qüestió era per ell, en
aqueell moment, la més grave de totes.

Al capvespre reprengué lo camí. Mes avans s'acon-
sellé ab Petroni de si devia florejar los versos ab qual
que bella imprecació als deus, semblantli, desde l' i-
punkt de vista del art, que involuntariament devia es-
caparre dels labis d' un home que, com ell estava ar-
dent la seva pàtria.

Envers la mitja nit arribá finalment sota la mura
de la ciutat ab lo seu séquit inacabable de cortessans,
senadors, capitants, lliberts, esclaus, donas y noys.
Setze mil pretoriens, en ordre de batalla, guardaven
la persona del César, cuydant de tenir separat el po-
ble somogut, lo qual, incospás de fer cara, s'contentava
ab malehir, cridar y xiular el corteig imperial. Així y
allà, per altre part, s' ofan ap'audiments de la murria-
lla que, no tenint res, res havian perdut, y contava
ab una gerbose distribució de pá, de vestits y de di-
nars. De sopte, a una senyal de Tigeli, soneren trom-
pas y corns, sofocant l' esvalot. Y Neron, passat lo
Portal d' Ostia, s' aturá un instant y exclama: «Oh
sobirà expatriat d' un poble sense teulada, ahont re-
posarás questa nit la desventurada testa? Passat
després lo «Clylus Delphinis», puja l' escala construhi-
da apostà en l' aqueducte Apí y darrera d' ell pujaren
los angustians y la chora de cantans ab llahuts, cista-
res y altres instruments.

Tots contingueren lo respir en espéra de qualche
frase pomposa que convingués guardar en la memòria
sols pena de la vida. Ell s' estava allí dret, mages-
tuós, mut, ab toga purpúrea, ab lo lloret d' er el cap
contemplant las onades d' aquella mar de foch.

Quan Terpnius li hagué dat lo llaut d' or ell alzà
los ulls al cel encós com per inspirarse. Una llum sán-
guinosa l' iluminava. Per tots cantens llengotejava-
van les flamas. Los testimonis de la sagrada antiguitat
anaven arrunantse: lo temple d' Hèrcules, bastit per
Evandre; lo temple de Júpiter «Stator», lo temple de
la Lluna, obra de Servi Tuli; la casa de Numa Pompili;
lo temple de Vests ab los Penates del poble romy....
Entre las ondulacions de las flamas sortia lo Capitoli..
Y ell, lo César, s' estava ab lo llahut a la mà, conver-
tit en actor de tragedia, y no pensava en la ruina de
la patria sinó en lo paper que li tocava fer en aquella
ocasió y en las paraules patèticas més indicades per
expressar la grandesa del desastre, per moure l' entusiasme
y per arrancar aplaudiments.

Aburrint la ciutat y als seus habitants, no emava
més que l' seu cant y 'le seus versos, y s' alegrava de
poder veure una tragedia semblant a la que havia des-
crit. Lo versaire se sentia ditzós, lo declamador s'
inspirava, lo buscador d' emocions fortes s' emborraxava
ab l' horrible escena y s' gaudia interiorment
pensant que la mateixa ruina de Troya no era res
comparada ab allò. Què demanar més? Roma l' omni-
potent, presa de las flames, y ell dret sobre l' arch
del aqueducte, ab lo llahut d' or en las mans, iluminat,
admirat, magnificch, poétich. Allí baix en les tenebres
formignejava y fressejava la turba... Los sigles pés-
sarían y las nacions recordarien y exaltarien al poeta
que en aquella nit havia cantat la cayguda y l' inoen-
di de Troya. Què era ja Homer? què era Apolo al seu
costat?

Aixecá l' brassos y, pulsant las cordas, entont les
paraules de Priam: «Oh breusol dels meus pares! oh
breusol estimat! A cel obert y ab lo soroll del foch y
de la multitut la veu cessárea sonava débil y tremolosa
y las cordas vibraven ab lo sum-sum d' una mosca.
Mes los senadors y la angustians, lo cap acotat,
escoitaven muts y estàtichs. Nerón cantà llàrgament,
cayent cada cop més en lo tò llorimós. Quan s' stu-
rava per pendre alz lo chor de cantants repetia los da-
rrers versos, y Nerón ab un gesto aprés d' Alitrus,
se feya caure sobre las espalles la ceyma trágica y
reprensa l' cant. Acabada se composició, s' afonyava
a improvisar fent grandioses comparances ab tot lo
que estava veient. Lo rostre se li trasmutà. No era ja
per la ruina de la patria; se commovia fortament
pel propi cant y los ulls se li omplien de llàgrimes. A
la fi, deixant caure lo llahut, s' embolicà ab la ceyma
y romangué inmóvil, marmori, semblant a un dels fills
de Niube que ornavan lo pati del palau al Palati.

Després d' un instant de silenci esclata un huracà
d' aplaudiments al qual respongué de lluny l' udol del
poble. Ja ningú duptaava les horas de que l' César
havia ordenat l' incendi per gosar del espectacle y
cantar los seus versos.

Fires y Festas

Nostre apreciable colega local le *Diario de Reus*,
escriví en fetxa d'ahir:

«Las comissions recanadoras nombradas per avi-
sitar als senyors comerciants, industrials y particu-
lars de la població, està ja casi ultimant los travalls,
los quals han donat lo resultat satisfactori que era d'
esperar.

»La Comissió de festas rebé ahir un stent ofici del

Excm. 'Senyor Comte Coello, Secretari-tresorer de S. A. R., la Sereníssima Infanta D. María Isobel, en la que participa la remisió d' una artística figura de bronce, representativa d' una vendedora d' aus, ab destí a la gran Tómbola que s' verifiquarà ab motiu de les pròximes festas.

També l' distingit reusenç, Dr. D. Tomás Sucre, canonge de la Metropolitana teragonina, ha corresponçat galentment a la invitació que se li dirigí, anunciant en atenta carta l' envío d' un exemplar, lusament encuadernat, de la obra «Tierra Santa», ab destí a la propia Tómbola.

S' esperen així mateix altres valiosos donatius, tot lo qual permet augurar l' èxit més franch en número tan brillant del programa de les festes que s' han de celebrar los días 27, 28, 29 y 30 del actual.

També té acordat la comissió l' fer confeccionar un vestit nou pera la Bizeta, comprendent que dels sis gegants, es la predilecta de nostres paysans.

Ahir tinguerem lo gust d' admirar los preciosos fotògrafs confeccionats en los tallers d' en Thomas de Barcelona, los quals han d' adorner los programes de las Firas y Festas. Tots ells—los fotògrafs—representen vistes de Reus monumental, quals fotografias foren tretas per un ilustrat aficionat que ha seguit treure tot le partit possible de la instantánea, per lo que ha merescut junt ab nostra felicitació, la de tots quants han lograt veure los curiosos treballs de sos ensaigs fotogràfica.

Serà molt probable que, si aquesta nit quedan definitivament acordats los darrers detalls dels números que han de formar lo programa de las Firas y Festas, poguem tenir lo gust de ferho coneixer a nostres lectors demà mateix desde aquestas columnas.

CRÒNICA

Sessió del Ajuntament

Baix la presidència de D. Emili Briangó y ab assistència dels regidors senyors Navàs (E.), Pallejà, Vallvé, Jordana, Artés, Güell, Vergés, Navàs y Serra se celebra ahir nit la de segona convocatoria correspondent à la present setmana.

S' aproba l' acta de la anterior.

Lo senyor Arquitecto municipal posà en coneixement del Ajuntament que la casa núm. 6 del carrer de Sant Lluís amenassa ruïna.

S' acordà anunciar la subasta del cupo de consums.

Se declarà deserta per falta de postors la subasta dels terrenys de la piazza de Sant Joan.

S' aproven variis comptes d' obres y de particulares contra l' Ajuntament.

Y després de algunas indicacions del senyor Pallejà, corresponents a la secció de Foment, y que foren aprobades s' aixecà la sessió.

A les non aproximadament de 10 nit d' ahir s' avehinà en nostre cel una tempesta que iluminà bona estona l' espai ab los llampechs y 'ns feu sentir l' estampat del tró seguit d' un regular ruixat.

Juntament en lo programa de las Firas y Festas que probablement podrém donar demà à la publicitat, hi inclourém lo de las grans carreras de bicicletes, organitzadas pel «Club Velocipedista» ab los corresponents premis de cada correnguda.

Lo recordat en lo dia d' ahir en la Administració de Consums per diferentes especies puja la cantitat de pesetas 1015.17.

Sembra que aviat se celebrarà à Barcelona una reunió de delegats obrers de Catalunya, al objecte de tractar de la crisi industrial y de la línia de conductes que deuen adoptar las agrupacions obreras en las actuals circumstancies.

Havent acordat la comissió de festas fer un concurs de fotografias dels números més selectes del programe, com son: «missa de campanyas», «correfoc», «batalla de serpentines» y l' acte de posar una corona al monument del general Prim, recomaném los productes fotogràfics que s' expendeixen en la Drogueria de don Anton Martí, carrer de las Galanes, núm. 6, puig que s' trobarán de recent fabricació y assegurats per lo delicat travall que s' té d' emplear.

Lo pròxim diumenge en l' elegant teatre de la Seu ciutat «La Palma» se posarà en escena lo drama «Por la marina española» y la comèdia «Cura de moro».

La Audiència de Barcelona ha confirmat l' acte de processament que l' Jutjat dictà contra 'ls senyors Noñuera Aldavert y altres, en mèrit de la propaganda catalanista.

Llegim en un confrare de Terragona d' ahir:

«Ahir seguí l' judici per jurats en la causa de la Espluga. Sostingué la accusació lo tinent fiscal, senyor Carballo y se suspengué l' acte, després d' acabar la defensa l' advocat don Joan Cauilles. Es de creure que avuy donarà l' Jurat glo veredicto.»

La mestra de pàrvuls de Batea D.ª Elvira Carbó nell' ha sollicitat nou títol d' augment de sou a 1.100 pessetes.

La Companyia dels ferrocarrils de Madrid à Saragossa y à Alicant ha disposit que quants encàrrecs y petits paquets s' enviin entre les estacions de Madrid, Barcelona, Reus, Saragossa, Córdoba y Sevilla, se transportan en los trens expressos.

Lo Sant Pare s' ha dignat nombrar el eminentissim y reverendissim senyor Cardenal Salvador Casañas y Pagés, Protector de la Iglesia de la Santa Família d' Urgell.

Ens escriuen de Tortosa:

«A consecuencia de las últimas plujas ofereixen magnífich aspecte de vigor los grandiosos olivars de nostra comarca; y encerque la collita d' aquest any es escassa, las olivas han millorat notablement, assegurant los agricultors que 'ls arbrets estarán predisposats excellentment per la floració del any próxim que esperan serà copiosa.»

Nostres apreciables lectores llegiran en la present edició un anunci de la ben reputada firma dels senyors Valentín & Cia., Banquers y Expededuría general de loteria à Hamburgo, tocant à la loteria de Hamburgo y no dubtem que 'ls interesserà molt, ja que s' ofereix per pochs gastos alcansar en un cas felix una fortuna ben important. Aquesta casa envia gratis y tranch lo prospecie oficial d' qui 'l demani.

Secció oficial

Registre civil

del dia 12 d' Octubre de 1900

Naciments

Ramón Pié Pastor, de Ramón y María.

Matrimonio

Cap.

Defunciones

Joseph Vilanova Barenys, 65 anys, S. Joaquim.—Maria Bové Montserrat, 80 anys, Vellroquetas.—José Bové Basora, 40 anys, 1.º del Roser.

Secció religiosa

Sant d' avui. — Sant Eduard.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Joan Batista (Providencia)

Avuy dissapte, tindrà lloc en aquesta Iglesia lo primer dia de la Novena de la doctora y mare Santa Teresa de Jesús, que tots los anys li dedica l' Associació de joves devotes de la santa. A las 6 de la tarde, exposat S. D. M. se comenza per lo reso del Rosari, a fi de guanyar las indulgencias que concedeix lo sumo Pontífice, segueixen los exercicis de la Novena, en que predicarà tots los dies lo Rvnt. D. Ignasi Jordà, Superior del convent de Montblanch, donent s' ab la reserva el himne de la Santa. Lo dilluns pròxim, testitual de l' insigne Doctora, se l' obsequiarà ab un Ofici solemne à veus à dos cuarts de deu, y será predicador lo conegut y reputat orador sagrat Rvnt. don Francesc Solà Pbr. La part de cant esterà à càrrec de las Monjas d' aquest Convent.

Sant de dia. — Sant Calixto.

Anunci particular

Interessa molt asser que en la ciutat de Barcelona y cierre de la Diputació, núm. 435, sucursal de A. SALVATI COSTANZI s' obran verdaders miracles en los malats de mals verteros en general y especialment sifilitichs encara que sia la dolència hereditaria.

Pels més detalls llegeixis en 4.ª página Miraculosos confits ó Injecció anti-venéreos y Roob anti-sifilitich COSTANZI.

PASTILLAS FONT

Cloro-Boro-Sodicas à la Cocaña y al Mentol

Son lo millor remedio en las laringitis catarrals en general, amigdalitis y faringo-laringitis, tant exudativa com ulcerosa y granulosa; los faringeas, ronquera, afonía y en general en las inflamaciones de la gola, etc.

Dipòsit general. Farmacia de A. SERRA.—REUS.

De venta en totes las bonas farmacias y principal droguerías

SOCIETATS Y CAFETERS

Gran y variat surtit de cromos, fotopies, cartullines, llistes, papers, calats para plats y tot lo demés concernent à la rifa de dolços de.

Tots los Sants

Desde l' més luxós à lo més senzill.

Se trobaràn à preus limitadíssims en la

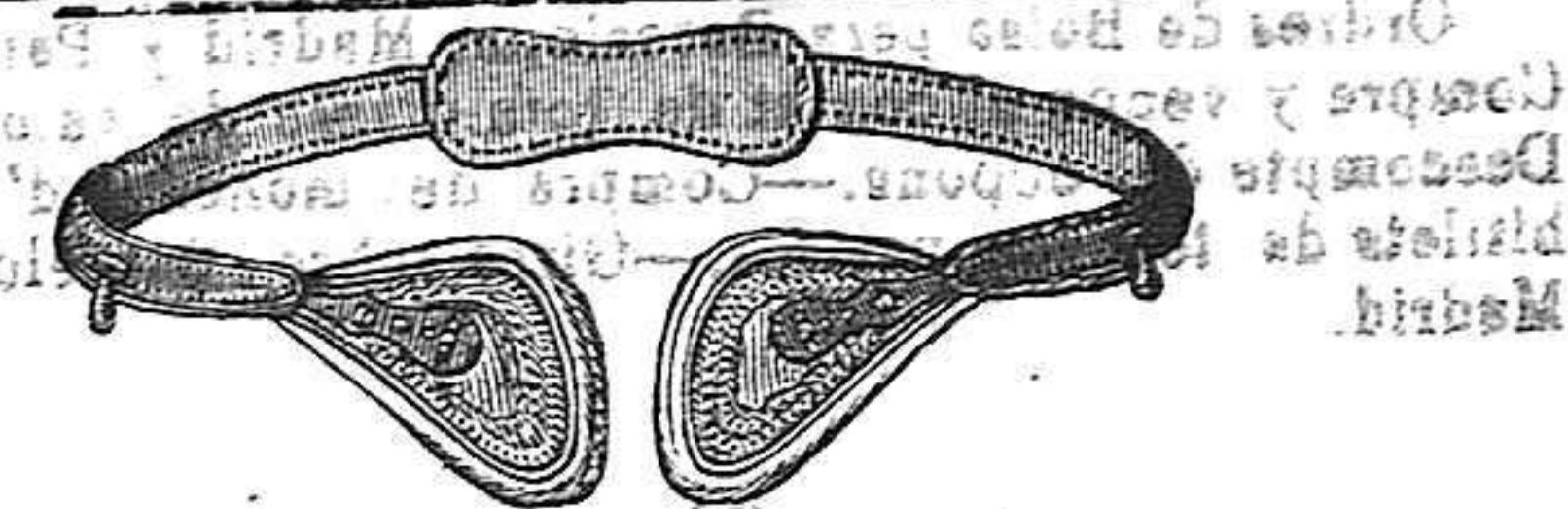
Impremta Ferrando

Plassa de la Constitució, Reus.

EN VENTA

En la propietat de D. Jordi Pellisé situada a un quilòmetre d' aquesta ciutat, llinant ab la carretera de Salou, hi ha varis trossos de terra, de cabuda un journal aproximadament, pera vendre.

Pera informes dirigir-se al mateix dueny, Mercèria, 5, o a D. Bonaventura Carpa, Farmacia, Reus.

IMPORTANTÍSSIM

als herniats (Trencats)

Lo que acredita à una casa de comers no son precisamente las alabansas inusitadas ni 'l reclam de falsos recibitos y certificats, medis molt empleats en las grans capital; pero aquí, ahont tots nos coneixem, sola los feus ab sa incontrastable eloquencia assentan las reputacions; per això aquesta casa s' enorgulleix d' haver fet de cada comprador un parroquí y de cada parroquia un propagandista entusiasta.

Son molts los que han acudit à consultarme creguts d' estar herniats (trencats) y fet lo regoneixement s' han convenuts de lo contrari.

La opinió dels senyors facultatius d' aquesta comarca respecte al meu establecimiento «La Creu Roja» y 'ls set anys de практиca en la casa Clausolles de Barcelona, son garantias que no olvida 'l públic.

Braguers de tota classe lo més pràctic y modern per la curació de las hernias

Especialitat en braguerets de catchuca per la completa y pronta curació dels tendres infants.

Elastichs omoplatíctichs pera evitar lo cagament d' espàtulas.

Faixas hipogástricas pera corregir la dilatació y abultació del ventre.

JOSEPH PUJOL cirurgia especialista en lo tractament de las hernias.

ESTABLIMENT LA CREU ROJA

PLASSA DE PRIM, REUS

Telégramas

Madrid 12.

Lo senyor Sagasta insisteix en prohibir á sos amics que acceptin lo nombrament de diputats provincials que s' hagin fet à son favor, perque 'l decret de 30 de setembre es un atentat à la llei.

Se proposa parlar extensament ab la Reyna. Per aquest motiu ha avensat lo seu viatge, puig lo temps que 'l tren real s' atura à Avila, no li permetia parlar gayre ab la Regent, à qui enrià à salutar molt aviat.

Està dispositat à defensar la llibertat consignada à les Reys y la bona gestió econòmica y administrativa.

Conferenciaré ab los ex-ministres liberals.

Dupla de que las Corts s' obrin pel novembre.

Creu que las cosas no poden seguir així.

À un quart d' onze en punt ha entrat à l'estació 'l tren que portava la familia Real.

Esperaven als Reys à l'estació, lo Govern, las autoritats, l' element oficial y escàs públic.

A l' andén, expléndidament iluminat, hi havia tres companyies del regiment de Sant Fernando, ab bandera y música pera tributar als Reys los honors d' ordenança.

Al baixar los Reys del vagó, la música ha tocat la Marxa Real. No s' ha cridat cap visca. Pel voix de l' estació y pel passeig de Sant Vicens hi havia algunes grups de curiosos. També hi ha via molta policia. No ha ocorregut cap incident.

— Lo senyor Silvela ha manifestat que en Sagasta va molt equivocat al dir que fins al desembre no s' obrirán las Cort. Las Cortis ha dit s' obrirán durant la primera quinzena de novembre.

